

Dni bežia, jeden za druhým
a sny sa rozplývajú v povetrí,
sedím na zemi, v rohu miestnosti
a opäť hľadám súvislosti
medzi sebou a mnou,
medzi nocou a dňom,
medzi svetlom a tmou,
medzi dobrom a zlom.

Nevyznám sa v sebe, nevyznám sa v nikom,
nepoznám miesto, kde by som unikol,
vôbec neviem ako som sa dostal sem
a či ešte vôbec chcem žiť ďalší deň,
v kolotoči dní pýtam sa zas:
kto som vlastne ja, čo som vlastne zač?

Po všetkých tých rokoch stále sa divím,
čo tu vlastne robím,
ja je niekto iný,
stále sa divím, čo tu vlastne robím sám,
ja je niekto iný...schizofrénia!

Stále ten istý kolobeh života ma ubíja,
zráža na kolená, to už dávno nie som ja,
ledva sa držím na nohách, som viacnásobný samovrah,
upadám do bezvedomia.
Ja je niekto iný, niekto celkom iný,
ja je niekto iný, niekto celkom iný,
ja je nietko iný, niekto celkom iný,
ja je nietko iný, ja už nie som ja!

Po všetkých tých rokoch stále sa divím,
čo tu vlastne robím,
ja je niekto iný,
stále sa divím, čo tu vlastne robím sám,
ja je niekto iný...schizofrénia!